

Michel van Egmond: 'Kieft' Uitgeverij Voetbal International, Amsterdam 2014
ISBN: 9789 06797 0846(Verslaving/alcohol/cocaïne verslaving /PO/1) Zie ook
<http://www.vi.nl>

Soort boek/ziekte /stijl:

Biografisch verhaal van 368 pagina's op basis van interviews over het leven en de verslavingen van de bekende voetbalspits Willem Kieft opgeschreven door Michel van Egmond. Er wordt kort toegelicht hoe Willem opgroeide, drie verschillende partners had, vier kinderen kreeg. Vooral wordt ingegaan op zijn voetbalcarrière en de ontwikkeling en behandeling van zijn verslavingen. Ieder hoofdstuk begint met een vraag uit het stappenwerkboek Narcotics Anonymous die door Wim Kieft beantwoord is. In de hoofdstukken worden antwoorden van Kieft op vragen van van Egmond afgewisseld met toelichtingen op ervaringen uit het leven van Willem Kieft.

Over de schrijver:

Michel van Egmond (1968) werkt als journalist bij Voetbal International en is schrijver van meerdere sportboeken. Hij schreef naast dit boek over Wim Kieft dat goed ontvangen is nog een bestseller over het leven van voormalig voetballer René van der Gijp. Dat laatste boek leverde hem in 2013 de NS Publieksprijs.

Korte bespreking:

Willem Kieft (1962) licht toe hoe hij beschermd opgroeit in Amsterdam Oost en voetballer wordt voor Ajax. Al snel is hij een stervoetballer die trouwt met jeugdliefde Sylvia en met haar drie kinderen krijgt. Zijn voetbalcarrière loopt op rolletjes. Voor Oranje speelt Kieft 42 keer, hij wordt met hen Europees kampioen in 1988. In die wedstrijd maakt hij een bekende kopbal tegen Ierland. Het voetballen bij Ajax, Pisa, Torino, PSV en Bordeaux en voor Oranje wordt beschreven, hij wordt zes keer landskampioen, vier keer bekerwinnaar en ontvangt al op 19-jarige leeftijd de Gouden Schoen. En uiteraard wordt daarbij toegelicht wie een rol speelden, wat Kieft verafschuwt en voor wie Kieft bewondering heeft.

Kort wordt ook beschreven hoe zijn huwelijk en de twee andere belangrijke relaties met Hermione en Suzanne in zijn leven strandden en dat hij uiteindelijk vader van vier kinderen is geworden. De jongste Feline woont nog bij hem. Kieft zit in de schuldsanering en moet van twee tientjes per dag rondkomen. Hij woont op een appartement in Amsterdam Zuid, zijn verdiende geld is opgegaan aan verslavingen.

Veel aandacht wordt besteed aan het verslaafd raken aan cocaïne en drank en zijn pogingen om daarvan af te kicken. Het is een verslag van proberen niet meer te gebruiken, hoe hij dat aanpakt, en wat hij daarvoor doet, onder andere meditatie en gaat naar bijeenkomsten van de NA, Narcotics Anonymous. Hij moet leren omgaan met druk en de angsten die hij constant heeft, met schuldgevoelens over wat hij anderen heeft aangedaan als verslaafde, met schaamte, eenzaamheid, en zichzelf en zijn grenzen leren kennen en hanteren. Hij vertelt over de moeite die het kost om niet excessief te gaan drinken, geen coke te gebruiken, clean te blijven en gaat uitgebreid in op het afkickprogramma waar hij nu in zit. Bijna twintig jaar lang draagt Wim Kieft het geheim van zijn verslavingen met zich mee. Dat is met het publiceren van dit boek voorbij.

Wat viel op:

- Dat ieder hoofdstuk begint met een vraag uit het stappenwerkboek Narcotics Anonymous met daarbij het antwoord van Kieft. Het levert informatie over angsten, schaamte, pogingen tot verbetering.
- Openhartig vertelt Kieft over hoe hij verslaafd werd en hoe hij probeert clean te blijven. Kieft zegt gematigd alcohol te kunnen blijven drinken. Dat is iets wat vele andere alcoholverslaafden niet zullen kunnen.
- Lastig lijkt het me om zo bekend te zijn.
- De dominantie van angsten in zijn leven die hij steeds meedraagt en dat de steun van de NA voor hem zo groot is.
- Dat Kieft zich grote delen van zijn verleden niet meer herinnert.
- Ook de hoofdstukken over zijn voetbal carrière zijn voor de liefhebber de moeite waard.

Citaten:

Pag.20: ‘Nu- negentien jaar, één huwelijk, twee gestrandde relaties, vier kinderen, vier ton schuld, een paar mislukte kliniekopnames en ontelbare bloedneuzen verder- vecht Wim Kieft dagelijks een bittere strijd tegen zijn verslaving. Hij probeert al bijna een jaar lang de regie over zijn eigen gedachten en gedrag te herwinnen. Met vallen en opstaan maakt hij progressie. Maar makkelijk is het niet.(...)

‘Het is hard werken. En de kans op terugval ligt elke dag op de loer. Gelukkig kan ik altijd terecht bij een meeting van de NA, de Narcotics Anonymous. Zij hanteren een 12 stappenplan. Daar geloof ik erg in. Verder doe ik meditatie en yoga. Ik bezoek ook een paar keer per week een psychotherapeut. En ik bel regelmatig met een medeverslaafde. Oh ja, ik slik kalmeringsmiddelen en medicijnen tegen de lichte vorm van ADHD die ik ook nog schijn te hebben. Of ADD, dat weet ik niet eens precies.’(...) ‘Wacht effe,’ zegt hij, ‘we zijn nog niet klaar, hè? Want ik moet ook nog elke dag naar de apotheek om een slaappil te halen. Anders lig ik wakker.’

Pag.124: ‘Het gekke is dat ik me van mijn verblijf in Italië maar heel erg weinig kan herinneren. Bijna niets eigenlijk.’

Pag. 171: ‘Er zit een reportage tussen uit *Nieuwe revue*. Je ziet Kieft op de schouders van de F-Side supporters in Café Jacobs in de Leidsestraat.’

Pag.248: ‘Er stond: ‘The monkey is off my back, but the circus is still in town.’ Dat vond ik wel een mooi motto. Want zo is het precies.’

Pag.272: ‘Honderden smoesjes, halve waarheden en hele leugens heeft hij in de loop van die wanhopige jaren verteld.’

Pag. 308: ‘Ik mag niet vervallen in zelfmedelijden, dat is ook een symptoom van de ziekte. (...) Je draagt dit 24 uur per etmaal met je mee.’

Pag.365: **“Ik heb je af en toe in het openbaar een wijntje zien drinken.**

Dat klopt. Daar lieg ik niet over. Het punt is alleen dat mijn kinderen het niet weten. Ik heb het ze niet verteld omdat ik niet wil dat ze zich ongerust maken over me.’

(...) ‘Maar wat vind jij er dan van? Dat ik af en toe een wijntje drink?’

- Het lijkt me spelen met vuur. Dat heb je zelf tegen mij gezegd.

‘Ja, dat is waar. Maar ik heb het idee dat ik inmiddels ver genoeg ben in mijn herstel om het te kunnen controleren. Dat blijkt ook. Ik drink een glaasje, af en toe. Als de gelegenheid er aanleiding toe geeft. Met mate. En dus niet meer dagelijks de ene fles na de andere, snap je? (...)’

Recensies/Extra:

<http://www.nu.nl/boek/3807415/michel-van-egmond-kan-boeken-kieft-en-gijp-moeilijk-vergelijken.html>

Buzze:‘(...) Kieft was een ander verhaal. Hij ging een geheim onthullen: een cokeverslaving die hij al negentien jaar bij zich droeg. Maar dat was vooraf niet mijn insteek. Hij zei een keer tegen mij dat hij in alle hotels van Amsterdam had geslapen, omdat hij na zijn scheiding moeite had alleen in zijn huis te zijn.”

"Wat een vreemde kerel, dacht ik, er zit een boek in die Wim Kieft. 'Sodemieter op', zei hij in eerste instantie. Later gingen we een keer koffie drinken en zei hij: 'Je weet toch wel wat er met mij aan de hand is?' Ik had weleens wat gehoord, maar wist niet hoe erg het was. Toen heeft hij alles verteld."

<http://www.volkskrant.nl/vk/nl/3184/opinie/article/detail/3664785/2014/05/31/Kieft-De-aardige-gozer-was-opeens-een-junk.dhtml>

bron: De Telegraaf Wim Kieft als voetbalanalyticus. © anp.

‘(...)Ik ben langs het randje van de afgrond gegaan, maar zit nu in een afkickprogramma en ben al veertien maanden clean. Het boek is een bevrijding om me niet meer te hoeven verstoppen, wat weer helpt om niet in mijn oude cokegebruik te vervallen’, zegt de nu 51-jarige Kieft in een openhartig interview met De Telegraaf.

Onlangs liet Kieft, die tegenwoordig werkt als voetbalanalyticus bij de televisie, zich voor de tweede maal opnemen in een afkickkliniek. 'Sindsdien leef ik clean. Maar pas sinds een paar maanden voel ik me weer goed', aldus Kieft, die met Oranje in 1988 de Europese titel won.

Kieft zegt veel te danken hebben gehad aan de nieuwe Feyenoord-trainer Fred Rutten. 'Hij is ook degene geweest die me de eerste keer naar de afkickkliniek heeft gebracht. Hij hoorde de geruchten en toen ik vijf glazen wijn achteroversloeg voordat hij zijn eerste slokje had genomen, vroeg hij of ik behalve een drank- ook een cokeprobleem had (...)’

Wim Kieft en Michel van Egmond bij het programma *De wereld draait door* op 20-5-2014 <http://dewerelddraaitdoor.vara.nl/media/315192>